

Sygn. akt III KK 381/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Jacek Sobczak (sprawozdawca)

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Teresa Jarosławska

w sprawie **M. K.**

skazanego za czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 4 grudnia 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na korzyść skazanego, od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 21 sierpnia 2013 r.,

**uchyla wyrok Sądu Rejonowego w W. i sprawę przekazuje
temu Sądowi do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

M. K. wyrokiem Sądu Rejonowego we W. z dnia 21 sierpnia 2013 r. został skazany za czyn polegający na tym, że w dniu 5 kwietnia 2013 r. w B. ul. K. gm. B. będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w W., sygn. akt [...], za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, ponownie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości (1,13 mg/alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował motorowerem marki Romet o nr. rej.[...], tj. przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. i za

to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności. Na mocy art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec M. K. kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby lat 2. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres próby lat 5, zaś na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeczono od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 300,00 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Zasądzono od oskarżonego M. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180,00 zł tytułem opłaty i obciążono go wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa od momentu wszczęcia postępowania w sprawie.

Przedmiotowy wyrok uprawomocnił się 29 sierpnia 2013 r. (k.57).

Kasację od wyroku Sądu Rejonowego w W. wywiódł Prokurator Generalny zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wniosku prokuratora i wydaniu wobec M. K., bez przeprowadzenia rozprawy, wyroku skazującego za czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k. w sytuacji niewyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy popełnienia przestępstwa a w szczególności danych dotyczących uprzedniej karalności oskarżonego, w wyniku czego błędnie przyjęto, że M. K. był uprzednio prawomocnie skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k., a co za tym idzie, że działaniem swoim wyczerpał znamiona występku z art. 178a § 1 i 4 k.k., podczas gdy prawidłowa subsumpcja winna skutkować przypisaniem M. K. sprawstwa występku z art. 178a § 1 k.k.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna, dlatego podlegała uwzględnieniu w oparciu o przepis art. 535 § 5 k.p.k.

Rację ma Prokurator Generalny twierdząc, że zaskarżone orzeczenie zapadło z rażącym naruszeniem przepisów postępowania wskazanych w zarzucie kasacyjnym. Sąd Najwyższy wielokrotnie podnosił, że nie zyskuje aprobaty sposób

procedowania sądów sprowadzający się do bezkrytycznego akceptowania wniosków prokuratorskich o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy. Skazanie bez przeprowadzenia rozprawy musi zostać poprzedzone gruntownymi badaniami wszystkich kryteriów dopuszczalności takiego wniosku. Skierowanie wniosku prokuratora w trybie art. 335 § 1 k.p.k., nie zwalnia bowiem sądu od obowiązku kontroli jego formalnej i materialnej poprawności, a zakresem tej weryfikacji powinna zostać objęta nie tylko kwestia bezbłędności postulowanych przez prokuratora rozstrzygnięć ale także to czy okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości. Zgodnie z art. 343 § 7 k.p.k., powinnością sądu rozpoznającego wniosek prokuratora, złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k., jest zbadanie zasadniczej kwestii sprawstwa określonego czynu przez daną osobę, ale również wszelkie inne okoliczności, które są istotne dla oceny prawno-karnej czynu będącego przedmiotem osądu, w tym uprzedniej karalności oskarżonego. Stwierdzenie jakichkolwiek wątpliwości w tym zakresie nakazuje sądowi skierowanie sprawy na rozprawę celem przeprowadzenia postępowania dowodowego, które pozwoli te wątpliwości wyjaśnić.

W przedmiotowej sprawie – co wykazano w kasacji – tego typu oceny zabrakło, skoro doszło do przypisania skazanemu M. K. czynu z art. 178a § 1 oraz § 4 k.k.

Jak wynika z akt sprawy, uprzednio M. K. został prawomocnie skazany wyrokiem z dnia 24 listopada 2008 r. Sądu Rejonowego w W. w sprawie o sygn. akt [...] za czyny z art. 178a § 1 k.k. i art. 178a § 2 k.k. oraz art. 163 § 1 pkt 1 k.k. popełnione 8 sierpnia 2008 r. na łączną karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby lat 4. Nadto, wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego łączny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Zobowiązano także oskarżonego do naprawienia szkody (pkt VIII). Wyrok w tej sprawie uprawomocnił się 2 grudnia 2008 r. (k. 107, akt sprawy).

Zgodnie z art. 76 § 1 k.k. skazanie ulega zatarciu z mocy prawa z upływem 6 miesięcy od zakończenia okresu próby, co oznacza dla M. K., skoro nie zarządzono wobec niego wykonanie orzeczonej kary w sprawie [...], iż data 2 czerwca 2013 r. jest dla oceny jego sytuacji prawnej nieważna. Gdy idzie zaś o wymierzony w tej

sprawie środek karny wobec skazanego, w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, to wskazać należy, że upłynął on w dniu 2 grudnia 2011 r.

W tych okolicznościach stwierdzić należy, że niedopuszczalne było przypisanie M. K. w przedmiotowej sprawie czynu z art. 178a § 4 k.k. W dacie orzekania przez Sąd Rejonowy w W. - tj. 21 sierpnia 2013 r. - był on osobą niekaraną zaś pełniąc czyn w dniu 5 kwietnia 2013 r. z art. 178a § 1 k.k. dopuścił się w czasie, w którym nie obowiązywał już orzeczony wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Fakt zatarcia z mocy prawa wcześniejszego prawomocnego skazania za przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k. lub wymienione w art. 178a § 4 k.k., zaistniały w dacie wyrokowania co do popełnienia czynu określonego w art. 178a § 1 k.k., uniemożliwia przyjęcie odpowiedzialności sprawcy na podstawie art. 178a § 4 k.k. także wtedy, gdy do popełnienia tego czynu doszło przed upływem okresu niezbędnego do zatarcia wcześniejszego skazania. Nie stanowi natomiast przeszkody do przyjęcia odpowiedzialności na podstawie art. 178a § 4 k.k. zatarcie, w dacie wyrokowania, skazania za przestępstwo, którego częścią było orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, jeżeli będący przedmiotem osądu czyn określony w art. 178a § 1 k.k. został popełniony w okresie obowiązywania tego zakazu (zob. *postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2012 r., IV KK 59/12, OSNKW 2013, nr 1, poz. 3*).

W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy w W. uwzględni powyższe uwagi, dokona właściwej oceny sytuacji prawnej skazanego i w oparciu o przeprowadzoną w ten sposób syntezę wyda wolne od wad rozstrzygnięcie. Nadto, w sprawie koniecznym będzie także ustalenie z jakim skutkiem został przez skazanego wypełniony orzeczony obowiązek naprawienia szkody w sprawie [...] i czy ta okoliczność ewentualnie ma znaczenie dla rozstrzyganego zagadnienia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji wyroku.